

Ordre de Culte
4t diumenge després d'Epifania
29-1-2023

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: *Cantem lloances al Senyor* (2 CG)

Música: Salteri de Ginebra, s. XVI; Lletra: Àngel Cortès

Crida a la lloança: Salm 15

Himne: *Senyor, sota la guia de l'Esperit* (52 CG)

Música: Friedrich Silcher; Lletra: Àngel Cortès

Lectures bíbliques:

Miquees 6, 1-8

1 Corintis 1, 18-31

Himne: *¡Oh, amor que excede a todos!* (339 HC)

Música: John Zundel; Lletra: Charles Wesley, tr. Juanita R. de Balloch

Proclamació de la Paraula:

Mateu 5, 1-12

Pregària per la il·luminació

Interludi Musical

Himne: *Ha vingut el Fill de Déu* (108 CG)

Música: Johann Horn, arm. J. S. Bach; Lletra: Maria Martorell

Vida comunitària:

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: *Hem de predicar tots l'Evangeli de la pau* (263 HC)

Música: Josep Laporta; Lletra: Benjamí Planes

Benedicció

Postludi

Presidència: Francesc Melenchón

Proclamació de la Paraula: Joel Cortés

Música: Robert Bailey

Lectures: Anna Plantada

Diaques: Lluïsa Braña i Sergi Díaz

Butlletí: Carolí Capó

Retransmissió: Jordi Pérez, Anna Guinot, Àlícia Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona – Tel. 680 87 32 62

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org – **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 1860 del 29 de gener de 2023

LA UNITAT DE L'ESPERIT

El poble de Déu, com a col·lectiu humà, ha tingut, al llarg de la seva història, signes d'uniformitat, senyals que els marcaven com a pertanyents al grup. A l'Antic Testament són dos de molt significatius: la circumcisó i la llei; Déu escollí un poble i li donà aquests dos models de referència que assenyalaven la pertinència. Al Nou Testament s'abandonen els models antics, i el nou signe de pertinència esdevé l'Esperit Sant: Tots nosaltres, tant si som jueus com si som grecs, igual esclaus que lliures, hem estat batejats amb un sol Esperit, per a formar un sol cos, i tots hem begut d'un sol Esperit (1 Corintis 12, 13).

Però, de la mateixa manera que la narració de l'Antic Testament ens explica com, des del lideratge del poble, es van manipular els models de referència i unitat, hem de reconèixer que la història de l'església ha esdevingut igual.

L'Esperit Sant i el Crist han estat entesos de moltes maneres, des de diferents angles, i al final l'església s'ha acabat disgregant en diferents grups que ressalten quelcom del model com a signe bàsic de la pertinència al cristianisme. Al final aquell verset d'Efesis: Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme; un sol Déu i Pare de tots (Efesis 4, 5-6), ha estat entès com un únic-pensament. Què és la unitat? És uniformitat? Hem de revestir-nos tots del mateix pensament cristià per a poder socialitzar-nos dins d'una comunitat determinada?

Pau detalla, als creients de Corintis, al capítol 12, quina és la realitat del cos de Crist (1 Corintis 12, 14.27). És curiós com Pau construeix el seu argument entorn una dicotomia que, si som sincers, ens és gairebé incomprendible. Perquè, segons l'apòstol, la unitat es manifesta en la diversitat.

Com és possible que allò que ens diferencia sigui en realitat allò que ens uneix?

El text parla a dos grups de persones: les que, com no són quelcom

determinat, consideren que no són part del cos de Crist (1 Corintis 14, 15); i aquells que consideren no necessitar a determinades persones, perquè ells ja són, en si mateixos, el necessari pel correcte funcionament del cos de Crist (1 Corintis 12, 21).

Els dos grups estan equivocats, perquè tots dos miren l'església com si aquesta es construís de la mateixa manera que es construeix qualsevol grup; uns per enveja i els altres per vanitat, miren el cos de Crist i són incapaços de discernir com és de contradictori l'evangeli (1 Corintis 1, 18a).

El capítol 12 de 1 Corintis parla de la desunió provocada per l'enveja i la vanitat, parla de com els models humans s'han imposat per sobre de la realitat de la unió en l'Esperit, com s'han imposat per sobre del model del Crist.

L'església, com qualsevol grup de persones, s'uniformitza en l'únic-pensament que s'imposa des del lideratge; l'església oblida qui és, i qui la forma, per imposar una sola manera d'entendre el cos de Crist. Com a bons dispensadors de la multiforme gràcia de Déu, que cadascun de vosaltres posi al servei dels altres aquell do que hagi rebut (1 Pere 4, 10).

L'Esperit és una força que no podem domesticar; l'Esperit, senyal del nou pacte, no és quelcom que està en mans d'uns quants, perquè l'Esperit és l'alè de Déu, donat per gràcia, escampat per tot arreu, que viu en llibertat en mig de la creació divina.

I és en l'Esperit que trobem la unitat, una unitat que es manifesta en la diversitat, perquè a Déu li agraden tots els colors.

L'Esperit ens uniformitza en la llibertat de vestir-nos com vulguem, en la llibertat de que, siguem qui siguem i siguem com siguem, formem part del cos de Crist.

I qui per enveja vol ser el que no és, qui per vanitat pensa que no necessita ningú més, el que intenta és domesticar l'Esperit per imposar criteris humans a la construcció del cos de Crist.

Menysprearem l'acció de l'Esperit a la nostra vida? Menysprearem l'acció de l'Esperit a la vida dels altres?

Un cos necessita tots els seus membres, des del cap fins als peus, des del cervell fins al pàncrees, des de les mans fins als genitals (1 Corintis 12, 11).

Cada germana i cada germà és un do que l'Esperit ens concedeix per construir el cos de Crist. Un cos que no es limita a quatre parets, un cos que treballa més enllà de nosaltres. Perquè el cristianisme no és una religió, el cristianisme no es limita a la meua petita comunitat, el cristianisme no és localisme, sinó un moviment en l'Esperit, que depassa el dogmatisme, que sobrepassa l'únic-pensament i uneix en Crist la multiforme gràcia de Déu.

Davant dels grups humans, que volen imposar una sola llengua, que volen imposar una única manera de fer i pensar les coses, l'Esperit de Crist, l'alè de Déu, ens dóna vida en multitud de colors, perquè la justícia de Déu arribi a tota la seva creació.

La unitat del cos de Crist es manifesta en una diversitat de persones, cadascuna amb la seva manera de fer i pensar. La unitat del cos de Crist es manifesta en el moviment; l'Esperit que ens dóna forces per a portar un missatge joïós als pobres, que ens porta a proclamar la llibertat als captius, la vista als cecs i a posar en llibertat els oprimits (Lluc 4, 18).

La unitat de l'Esperit ens posa de manifest que la diversitat de membres del seu cos tenen una única missió: fer que la justícia de Déu sigui una realitat per a tots i per a totes.

Marta López Ballalta

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que per raons de salut no poden venir i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació amb l'escalf de la comunitat.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana hem enviat al "Chiringuito" llet i molta, molta roba que ens ha arribat, especialment d'abric! Hem de donar tantes gràcies, tant a la gent de l'església, com a la gent que coneix les necessitats del Raval i ens fan arribar munts de coses per ells. Com ja sabeu, ells classifiquen i ho donen a les dutxes, o ho venen a preus molt, molt solidaris a la seva botigueta....gràcies, com no!!!! al Senyor per posar en el nostre camí aquest lloc de portes ben obertes a tots els que hi vinguéssim pregant per ells i la seva feina.

LA MONEDA MÉS PETITA

Gràcies a tots els que col·laboreu amb la moneda més petita perquè recordeu que «de mica en mica s'omple la pica». De l'any passat s'han recollit 240€

CANAL DE YOU TUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de Youtube a les 11.00. Enllaç: https://youtu.be/ra_guycUj3o